

# KỂ DIỄN CẢM TRUYỆN BÁNH CHUNG, BÁNH GIÀY

## Đề bài:

Em hãy kể diễn cảm truyện Bánh chưng, bánh giầy.

## Bài làm được đánh giá cao:

Ngày xưa ngày xưa, Hùng Vương thứ sáu đã già yếu nên muốn truyền ngôi nhưng cứ phân vân mãi không biết chọn ai trong số hai mươi người con trai của mình. Lúc ấy, nạn ngoại xâm tuy đã dẹp yên nhưng đời sống của dân chúng vẫn còn nghèo khó. Nhà vua hiểu rằng dân có ấm no thì ngai vàng mới vững nên có ý chọn người nối nghiệp thật xứng đáng, có đủ tài đức để chăm lo cho muôn dân. Nhân dịp Tết đến, nhà vua bèn gọi các con lại và phán rằng:

- Tổ tiên ta từ khi dựng nước đến nay đã truyền được sáu đời. Nhiều lần giặc Ân xâm lấn bờ cõi, nhờ phúc âm Tiên vương, t đều đánh đuổi được chúng, thiên hạ được hưởng thái bình. Nhưng ta già rồi, không thể sống mãi ở đời. Người nối ngôi ta phải hiểu được chí ta, không nhất thiết phải là con trưởng. Năm nay, nhân lễ Tiên Vương, ai làm vừa ý ta, ta sẽ truyền ngôi cho, có Tiên Vương chứng giám.

Ý vua cha như thế nào thì khó mà đoán được, nhưng ai cũng muốn ngôi báu thuộc về mình. Các lang thi nhau cho gia nhân lên rừng, xuống biển, tìm kiếm của ngon vật lạ về dâng vua cha. Riêng Lang Liêu, con thứ mười tám, tuy là dòng dõi Hùng Vương nhưng lại phải sống cuộc đời của một nông phu nghèo khó. So với anh em, nhà chàng chẳng có gì đáng giá, quanh quẩn chỉ lúa và khoai, những thứ tầm thường. Lang Liêu buồn và lo lắng!

Một đêm, chàng trần trọc mãi đến sáng mới ngủ thiếp đi. Chợt chàng nằm mộng thấy một vị thần hiện ra bảo rằng:

- Trong trời đất, không có gì quý bằng hạt gạo. Chỉ có gạo mới nuôi sống con người và ăn không bao giờ chán. Các thứ khác tuy ngon, nhưng hiếm, mà người không làm ra được. Còn lúa gạo thì tự tay mình trồng, trồng nhiều được nhiều. Hãy lấy gạo làm bánh mà lễ Tiên Vương.

Tỉnh dậy, Lang Liêu mừng thầm. Càng suy ngẫm, chàng càng thấy lời mách bảo của thần là đúng. Vốn thông minh, chàng chọn thứ gạo nếp trắng tinh, thơm ngát đem vo sạch rồi lấy đậu xanh, thịt lợn làm nhân, dùng lá dong trong vườn gói thành hình vuông, nấu một ngày một đêm cho chín. Cũng gạo nếp ấy, đậu xanh ấy, chàng đồ lên, giã nhuyễn rồi nặn thành một loại bánh khác có hình tròn trông rất đẹp.

Ngày lễ Tiên Vương, các lang mang sơn hào hải vị, nem công chả phượng đến. Của ngon vật lạ chẳng thiếu thứ gì. Lang Liêu cũng đội tới một mâm bánh. Hùng Vương xem qua một lượt rồi dừng lại trước mâm bánh của Lang Liêu, ngắm nghía và tỏ vẻ hài lòng. Vua cho gọi chàng tới hỏi. Lang Liêu thật thà kể lại giấc mộng gặp thần cho vua cha nghe. Nghe xong, nhà vua ngẫm nghĩ hồi lâu rồi ra lệnh chọn hai thứ bánh ấy tế Trời Đất và Tiên Vương.

Tế lễ xong, nhà vua truyền đem bánh ra ăn thử cùng các quần thần. Ai cũng tấm tắc khen ngon. Nhà vua giải thích cho mọi người hiểu ý nghĩa của hai thứ bánh này:

- Bánh hình tròn là tượng Trời, ta đặt tên là bánh giầy. Bánh hình vuông là tượng Đất, các thứ thịt mỡ, đậu xanh, lá dong là tượng cầm thú, cây cỏ muôn loài, ta đặt tên là bánh chưng. Lá bọc ngoài, mỡ vị để trong là ngụ ý đùm bọc lẫn nhau. Lang Liêu đã dâng lễ vật hợp với ý ta. Lang Liêu sẽ nối ngôi ta, xin Tiên Vương chứng giám.

Lang Liêu trở thành một vị vua anh minh, nhân đức. Dưới triều đại của chàng, muôn dân no ấm và vui sống trong cảnh thanh bình.

Từ đây về sau, nước ta có tục ngày Tết Nguyên Đán làm bánh chưng, bánh giầy để cúng Trời Đất, tổ tiên. Nếu thiếu hai thứ bánh này là thiếu hẳn hương vị Tết cổ truyền của dân tộc.

### **Bài mẫu tham khảo thêm:**

Chuyện kể rằng đời Hùng Vương thứ sáu, sau khi đánh tan giặc Ân xâm lăng, vua đã già và có ý định tìm người để truyền lại ngôi vua.

Nhân dịp ngày đầu xuân, vua Hùng cho người mời các hoàng tử tới và nói rằng: “Ai tìm được thức ăn dâng cỗ ngon nhất, có ý nghĩa nhất thì người đó sẽ được nối ngôi vua”. Nói rồi các thái tử cho người đi tìm các sản vật quý hiếm trên rừng dưới biển để làm vừa lòng vua cha.

Nhưng lúc đó, người con trai thứ mười tám của vua Hùng là Tiết Liêu, còn gọi là Lang Liêu vốn là người hiền lành, nhân hậu, sống hiếu thảo với cha mẹ. Vì mẹ mất sớm, thiếu người chỉ bảo nên chàng cũng không biết làm cách nào để có sản vật dâng lên cha.

Một hôm, chàng nằm ngủ và mơ thấy có vị Thần đến bảo rằng: “Này con ơi, mọi vật trong Trời Đất không có gì quý giá bằng gạo vì gạo là thức ăn để nuôi sống con người. Con hãy lấy gạo nếp làm bánh thành hình tròn và hình vuông tượng trưng cho Trời và Đất. Bên ngoài bọc lá để tượng trưng cho công ơn cha mẹ sinh thành”.

Nói đến đây, vị Thần biến mất và Lang Liêu chợt tỉnh dậy, chàng mừng rỡ vô cùng và bắt tay làm theo lời Thần chỉ bảo.

Chàng chọn gạo nếp hạt mẩy, thơm nhất, tốt nhất gói thành bánh hình vuông với ý nghĩa tượng trưng cho Trời, gọi là Bánh Chưng và bánh tròn với ý nghĩa tượng trưng cho Trời, gọi là Bánh Giầy. Bên ngoài bọc lá màu xanh và nhân ở trong ruột bánh mang ý nghĩa tình yêu thương, chở che, đùm bọc của cha mẹ dành cho con cái.

Đến ngày dâng lễ, các hoàng tử đều mang thức ăn bày sẵn trên mâm cỗ, ai nấy đều vui vẻ và tự tin món ăn của mình sẽ là món ngon nhất và vừa lòng ý cha nhất. Mâm cỗ đều là những thức ăn sơn hào hải vị, nấu nướng cầu kỳ. Nhưng hoàng cung đâu thiếu những món ăn cao lương mỹ vị này nên vua Hùng cũng không có ấn tượng là bao.

Duy chỉ có Lang Liêu bày biện đơn giản nhất với Bánh Chưng và Bánh Giầy. Vua Hùng thấy lạ lắm, bèn hỏi thì Lang Liêu mang chuyện có vị thần báo mộng, ý nghĩa của hai loại bánh này kể cho vua cha và các hoàng tử cùng nghe. Sau đó, vua nếm thử bánh tấm tắc khen ngon.

Vua Hùng cũng cho rằng ý nghĩa của Bánh Chưng và Bánh Giầy thật đặc biệt và thiêng liêng, phù hợp để dâng lễ lên tổ tiên, ông bà. Vậy nên vua Hùng quyết định truyền ngôi cho hoàng tử thứ mười tám Lang Liêu lên làm vua, nối dõi ngôi vị.

Kể từ đó, cứ mỗi khi dịp Tết Nguyên Tiêu, con cháu lại hương về nguồn cội và dâng lên mâm cỗ có Bánh Chưng, Bánh Giầy để thể hiện tấm lòng biết ơn tổ tiên và công ơn sinh thành.

Cho đến ngày nay, mỗi dịp tết đến xuân về dân ta lại có truyền thống sum họp gia đình và lưu giữ những truyền thống tốt đẹp của ông cha để lại.